

παράδοση

παράδοση, η, ουσ. [<αρχ. παράδοσις <παραδίδωμι], η παράδοση· στον πλ. **οι παραδόσεις**, ό,τι συνεχίζεται σε ένα λαό μεταδιδόμενο από στόμα σε στόμα, από γενιά σε γενιά σε σχέση με τα ήθη και έθιμα ή σε σχέση με διάφορες αντιλήψεις ή δραστηριότητες: «ο ελληνικός λαός είναι προσκολλημένος στις παραδόσεις του || τα παιδιά μου μένουν πιστά στις δημοκρατικές παραδόσεις της οικογένειάς μας»·

- *από παράδοση*, λέγεται για κάτι που συνεχίζεται από κάποιον από παλιά: «η οικογένειά του από παράδοση ασχολείται με την παραγωγή κρασιού»·

- *εκ παραδόσεως*, βλ. φρ. *κατά παράδοση*·

- *έχω παράδοση (σε κάτι)*, έχω αναπτύξει, καλλιεργήσει μια ιδιότητα στο παρελθόν, που τη διαθέτω, την καλλιεργώ και μέχρι σήμερα: «η οικογένεια Μπουτάρη έχει παράδοση στο καλό κρασί»·

- *κατά παράδοση*, λέγεται για κάτι που συνηθίζεται από παλιά ή γίνεται σύμφωνα με ορισμένη συνήθεια: «Ρετσίνα Μαρκόπουλου: Ονομασία κατά παράδοση»·

- *παράδοση άνευ όρων*, η χωρίς δυνατότητα διαπραγματεύσεων, η ολοκληρωτική παράδοση του ηττημένου στο νικητή: «η ναζιστική Γερμανία αναγκάστηκε σε παράδοση άνευ όρων»·

- *σπάω την παράδοση*, ανατρέπω κάτι που επαναλαμβάνεται συνεχώς για μεγάλο χρονικό διάστημα, που έχει γίνει καθεστώς: «ο Π.Α.Ο.Κ. έσπασε την παράδοση κερδίζοντας τον Αρη μέσα στο Χαριλάου»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας